

Література

1. Гелбрейт Дж. К. Новое индустриальное общество: Избранное / Дж. К. Гелбрейт // — М.: Эксмо, 2008. — С. 37.
2. Ершов М. Кризис 2008 года: «Момент истины» для глобальной экономики и новые возможности для России / М. Ершов // Вопросы экономики. — 2008. — № 12. — С. 13.
3. Скібіцька Л.І. Особливості антикризового менеджменту в країнах розвинутої ринкової економіки / Л.І. Скібіцька// [Електронний ресурс]. — Режим доступу:
http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/pspe/2011_3/Skibitska_311.htm
4. Стоян В. Державне фінансове регулювання в кризових умовах / В. Стоян // [Електронний ресурс]. — Режим доступу:
5. http://library.tneu.edu.ua/files/EVD/zhurnalu/Svit%20finansiv/4_2010.pdf#page=88
6. Шумпетер Й. А. Теория экономического развития. Капитализм, социализм и демократия / Й. А. Шумпетер // — М.: Эксмо, 2007. — 864 с.

Покотилев Д. В.,

аспірант,

Таврійський національний університет
імені В. І. Вернадського

ПРІОРИТЕТИ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ АНТИКРИЗОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ

Сучасний розвиток України характеризується кризовими явищами як в економіці країни, так і в розвитку окремих її регіонів, галузей, діяльності деяких суб'єктів. Усе це відбувається під впливом тривалої світової фінансової кризи. Інституційні ж перетворення в Україні призводять до змін і знищення попередніх зв'язків, вимагають вдосконалення системи управління (державного, корпоративного та інше), проведення широкомасштабних державно-управлінських реформ, запровадження ефективних антикризових механізмів, розробки антикризових стратегій тощо[1, с. 1].

Актуальність теоретичної розробки проблем антикризового регулювання економіки, необхідність подолання кризового стану економіки в умовах необхідності стабільного розвитку економіки й актуальність пошуку нових підходів до вироблення стратегії й такти-

ки подолання кризового стану економіки визначили вибір проблематики даної статті [2, с. 276].

Питання антикризового управління національною економікою розглядалися у наукових працях Л. Колінець, О. Молдована, Н. Паліги, М. Романюка та багатьох інших вітчизняних науковців. Але низька результативність використання антикризових заходів потребує неупередженого аналізу причин, механізмів і наслідків розвитку кризових явищ у національній економіці для формування антикризового інструментарію на майбутнє [3, с. 6].

Метою даної статті є викладення власного бачення реформування механізму антикризового регулювання в Україні.

Тож спробуємо запропонувати власні вектори вдосконалення механізму антикризового регулювання, але спочатку дамо визначення цього терміну.

Антикризове регулювання — це процес, за допомогою якого здійснюється вплив держави на економіку з метою скорочення строків і зменшення глибини кризи, а також пом'якшення його негативних соціально-економічних наслідків. Державне антикризове регулювання виконує наступні функції: вироблення заходів стабілізації економіки під час кризових потрясінь; захист ключових підприємств, що перебувають у стратегічно важливих галузях, від кризових процесів, що відбуваються в економіці [4, с. 620].

Удосконалення механізму антикризового регулювання в умовах світової економічної кризи на базі стратегії економічного розвитку України, яка орієнтована на запобігання згубної дії наслідків світової фінансової кризи та забезпечення стабільного зростання економіки, підвищення добробуту населення, на нашу думку, повинна містити наступні пріоритети:

- удосконалення податкової системи: застосування податкових стимулів до інноваційних і
- високотехнологічних підприємств;
- створення і державна підтримка реально діючої мережі надійних кредитних установ;
- удосконалення нормативно-правової бази, особливо в розділах про неспроможність підприємств і регулювання діяльності акціонерних товариств;
- підвищення інноваційної і інвестиційної активності;
- перехід до стандартів розвинених країн у сфері бюджетної політики;
- підвищення ефективності антимонопольної політики, створення здорового конкурентного середовища;

— забезпечення відповідності політики держзакупівель, включаючи закупівлі держкорпорацій, пріоритетам розвитку вітчизняної промисловості;

— забезпечення охорони інтелектуальної власності за світовими стандартами;

— розробка, впровадження і підтримка нових програм по підготовці кризис-менеджерів, що включає відбір і навчання антикризових керуючих; визначення місії їхньої діяльності і її цілей; збагачення теорії організацій на основі узагальнення наявного практичного досвіду роботи антикризових керуючих; побудова (на основі досягнень теорії організацій) навчальних програм для конкретних кризових ситуацій [2, с. 277].

До того ж держава не має права переступати тонку грань між необхідним антикризовим управлінням і переходом до авторитаризму. Необхідність визначення і дотримання цієї межі ще раз підтверджує обов'язковість підготовки висококваліфікованих фахівців у сфері державного регулювання криз, покликаних визначити найбільш сприятливе для боротьби з кризовими явищами співвідношення державного регулювання і механізмів самоврядування в політичній і соціально-економічній сферах. Наявність вищевикладених проблем підтверджує актуальність досліджень у області державного антикризового менеджменту з метою швидкого створення його єдиної, чітко опрацьованої концепції [5, с. 11].

Формування стратегії економічного розвитку з урахуванням розроблених рекомендацій ставить завдання пошуку шляхів переходу від вирішення проблем подолання вже виниклих криз або пророкування можливих строків їхнього настання, до забезпечення умов безперервного поступального розвитку економіки, що припускає підвищення якості життя всього населення планети без збільшення масштабів використання природних ресурсів до ступеня, що перевищує можливості Землі як екологічної системи.

Перспективи подальших наукових досліджень у даному напрямку передбачають формування наукових рішень щодо створення міжнародних та національних програм сталого економічного розвитку, що потребує вирішення глобальних завдань: подолання негативних наслідків світових економічних криз, вирішення проблем бідності, голоду, перенаселення, екологічних проблем тощо із застосуванням нових інструментів аналізу й бачення проблем і засобів їх вирішення з врахуванням особливостей і проблем кожного конкретного регіону, країни [2, с. 279].

Література

1. Шпачук В.В. Сутність терміну «антикризове управління» [Електронний ресурс] / В.В. Шпачук // Науковий вісник Академії муніципального управління, серія «Управління». — №1. — 2011. — Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Nvamu_upravl/2011_1/27.pdf
2. Колінець Л. Антикризове регулювання економіки в умовах світових економічних криз: орієнтація на реалізацію стратегії економічного розвитку / Леся Колінець // Економічний аналіз : зб. наук. праць каф. екон. аналізу Терноп. нац. екон. ун-ту.— Тернопіль, 2010.— Вип. 5.— С. 276—279.
3. Безземельна Т. О. Оцінювання ефективності антикризової політики в Україні / Безземельна Т. О. // Держава та регіони. — 2011. — № 2. — С. 6.
4. Антикризисное управление [Текст] / под ред. Э. М. Короткова. — М.: ИНФРА-М, 2005. — С. 620.
5. Бабич А.О. Формирование концепции государственного антикризисного управления в Украине. [Электронный ресурс]. Режим доступа: <http://archive.nbu.gov.ua/e-journals/debu/2009-1/index.html>

Постоєнко К. І.,

аспірант,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

ВПЛИВ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ НА ПРОДОВОЛЬЧИЙ РИНОК УКРАЇНИ

Український народ оптимістично налаштований по відношенню до євроінтеграції. Але ми часто чуємо, що створення зони вільної торгівлі з Євросоюзом негативно вплине на продовольчий ринок, зокрема на сільське господарство. Розглянемо вплив європейських норм на виробництво і споживання сільськогосподарської продукції та відповімо на питання: «Чи потрібно Україні підписувати угоду про асоціацію з ЄС?».

Всі норми ЄС діляться на правові групи, основними з яких є: норми щодо продукту (загальні вимоги для допуску на ринок, гігієна, мікробіологічні показники, добавки та забруднювачі, ГМО); норми щодо процесу (відповідність вимогам ХАССП, якість продукції); норми щодо інформування споживачів (марку-